

СОН МЕНІ ПІД РУКУ

Приснилась зовсім молодою
Сьогодні ти мені під ранок,
Аж сон змахнуло, як рукою,
І я всміхнувся на останок.

На щось ти певно натякала,
Таке, що тепле аж до болю,
Але на що – не уявлялось,
Не піддавалося контролю.

Це ж треба – почало сіріти,
А я, немов кудись збираюсь –
Старому ж нікуди спішити,
Стряхнувшись, собі гадаю.

Ну, що ж, як звично, після кави,
Пігулки п'ю, щоб не забути,
Педалі став крутити жваво...
Але не можу щось збагнути!

Згадав! Ще вчора спланувалось
Комусь у справах подзвонити,
Важливим звечора здавалось,
Тож мусив тренажер спинити.

Та раптом мусив стрепенутись

Від різкого смартфона звуку,
Щось може, зрозумів, відбутись
Як кажуть, сон мені під руку!

Бо несподівано хтось дзвонить –
Це син: – Що привезти –, питає.
Кажу: – Всього у мене досить!
А він: – Мов, мимо проїжджаю,

Продуктів завезу, чи ще щось...
Яких лиш, встигни написати!
Зовсім не ждалось, не здавалось,
Та треба з вдячністю прийняти.

І тут той віщий сон згадався...
Подякував тобі і сину,
Прийшли, хоч і не сподівався,
Щасливі в старості хвилини!

Нехай йому також цю ж радість
Із вдячністю приносять діти!
Добро так ціниться на старість,
Що знову хочеться ще жити!.

Дата написання вірша: 2026-10-25